

РЕШЕНИЕ

№ 4040

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1606** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. М. П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. П.-Г., срещу писмо с рег. № 433200-ПВ36/10.01.2022 г., издадено от ВПД началник на отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи.

В жалбата излага доводи за незаконосъобразност на издадения отказ поради противоречие с материалния закон. Твърди, че не са отчетени правно-релевантни факти, а именно подадената декларация с нотариална заверка на подписа по реда на чл. 99 от ЗС. Сочи, че автомобилът е във владение на друго лице, което е упълномощил да управлява автомобила и да се разпорежда с него. Моли съда да отмени обжалвания отказ и да задължи органа да извърши поисканата административна услуга.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Р. П. е подал заявление с УРИ 433200-133075 от 21.12.2021 г. до началника на отдел Пътна полиция – СДВР, като със същото уведомява, че от м. 10.1999 не притежава г. лек автомобил марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] ,

двигател № 2879208555C11631, като го е предал във владение на друго лице. Не представя копие на пълномощното, като твърди, че към момента на предаване на владението не се е изисквала нотариална заверка. Приложена е нотариално заверена декларация за отказ от право на собственост от движима вещ: лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС], двигател № 2879208555C11631.

С писмо с рег. № 433200-ПВ36 от 10.01.2022 г. началника на отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи отказва да извърши исканата услуга. В мотивите към отказа е изложено, че в Закона за движението по пътищата не е предвиден отказ от собственост на превозно средство и в частност Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. Посочено е, че за отписване на ПС са предвидени два начина, а именно: нотариално заверен договор за покупко-продажба и прекратяване на регистрацията съгласно Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., и едва, след като молителят изпълни особените изисквания, респективно представи необходимите документи, регистрацията на автомобила може да бъде прекратена, респективно услугата извършена.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е подадена от надлежна страна и разгледана по същество се явява неоснователна, по следните съображения.

Настоящият състав приема, че от началника на отдел Пътна полиция – СДВР е било поискано извършване на административна услуга - прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство по чл. 18 от Наредба № I-45/2000 г. поради отказ на собственика му от правото на собственост върху МПС и издаване на удостоверение по чл. 37а от Наредба № I-45/2000 г. за дерегистрация на автомобила.

Условията и редът за регистрацията и отчета, включително и дерегистрацията на моторните превозни средства, са предвидени в чл. 143 и чл. 144 от ЗДвП и Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена от Министъра на вътрешните работи.

По арг. от чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. компетентни органи да извършват регистрацията на превозните средства, респ. прекратяването на такава, са звената Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на МВР по постоянния адрес на собственика - за физическите лица, или по адреса на регистрация - за стопанските субекти. Следователно органът, който е следвало да извърши исканата административна услуга - прекратяване на регистрацията, е началникът на отдел Пътна полиция. Съгл. чл. 143, ал. 6 от ЗДвП прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се извършва с отбелязване в свидетелството за регистрация въз основа на писмено заявление от собственика и предоставяне на табелите с регистрационните номера. Със заявлението собственикът на пътното превозно средство представя документи, че то е прието за разкомплектуване, или декларация за съхраняването му в частен имот по образец, утвърден със заповед на министъра на околната среда и водите и съгласуван с министъра на вътрешните работи. От така цитираната разпоредба следва, че прекратяването на регистрацията (т.нар. снемане от отчет) е поставено в зависимост от изпълнението на няколко условия: 1) да е подадено писмено заявление от собственика; 2) да бъдат върнати регистрационните табели; 3) да се представят доказателства за привеждане на МПС в състояние да не бъде ползвано за движение по

пътищата, отворени за обществено ползване (разкомплектуване или приемане за съхраняване в частен имот).

Моторните превозни средства са движими вещи с особен режим за правните сделки и задължителна регистрация за целите на допускането им до движение по отворените за обществено ползване пътища. Няма спор в производството, че жалбоподателят е собственик на процесното МПС. Собственикът на дадена вещ безспорно има правото и да се разпорежи по желанието от него начин със собствеността си, включително като направи отказ от правото на собственост.

Независимо от обстоятелството, че с едностранен акт жалбоподателят и собственик на процесното МПС е направил отказ от собствеността си върху описания лек автомобил, снемането от отчет (прекръпяване на регистрацията) на посоченото МПС не може да бъде извършено, ако не са изпълнени специалните изисквания в ЗДВП и Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. Това е така, доколкото регистрацията на МПС изпълнява редица функции, свързани с идентифициране, отчет и контрол на превозното средство и неговия ползвател, а не е предназначена единствено за оповестяване на промяната в собствеността на превозните средства.

В подкрепа на този извод са и разпоредби от специалните закони - така например съгл. § 1, т. 1 от ДР на Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства излезлите от употреба МПС са отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, като в чл. 17 и сл. от тази Наредба е уреден редът за предаване на МПС за разкомплектуване. Съгл. чл. 19, ал. 2 от същия нормативен акт удостоверението, което се издава от лицето, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО, е условие за прекръпяване на регистрацията на МПС. Съгласно чл. 46 от ЗУО министърът на вътрешните работи води регистър на моторните превозни средства с прекратена регистрация, предадени за разкомплектуване. Посочените разпоредби са въведени с цел защита на публичния интерес и поради тази причина не е предвидено регистрацията на МПС да се прекръпява на база на декларация за отказ от право на собственост върху МПС, тъй като това би компроментирало установения в РБ правен ред относно отчета и контрола върху МПС.

Подаването на декларация по чл. 99 от Закона за собствеността не е предвидена в ЗДВП или в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. като документ, представянето на който пред органите на СДВР да има за последица прекръпяване на регистрацията на МПС. От момента на регистрацията и пускане в движение на пътно превозно средство, неговият собственик става част от широка съвкупност от правоотношения възникващи във връзка с цялостната регламентация на реда и условията за движение по пътищата. И макар преустановяването на тези правоотношения да е едностранен акт, по волята на собственика, то същият следва да даде ясни доказателства на компетентните органи, че същите, по неговата воля, са десезирани занапред да упражняват контролно-надзорните си правомощия и задължения по отношение на статута и изискванията към процесния лек автомобил. Именно това е и целта на посочените в нормата на [чл. 143, ал. 6 ЗДВП](#) (в приложимата редакция), вр. чл. 18 и сл. от Наредбата, изисквания за представяне на конкретни документи. Неизпълнението им, води закономерно до постановяване на отказ за снемане от отчет, респективно прекръпяване на регистрацията. Отказ от собственост е абсолютно право, но не и самоволно действие. За да настъпи ефект от него и по отношение на държавата, с оглед обекта на собственост, законодателят е въвел конкретни изисквания, чието неспазване не може да породи целения правен ефект.

В конкретния случай, жалбоподателят е представил единствено заявление и акт за отказ от право на собственост. Не се твърди и не се доказва да са били представени регистрационните табели и не се установява съдбата на автомобила като физическа вещ. Не се доказват и твърденията му, че автомобилът е предаден на трето лице срещу възнаграждение, без това да е станало в установената в чл. 144, ал. 2 от ЗДвП писмена форма с нотариална заверка на подписите. Само посредством декларацията по чл. 99 от ЗС административният орган не може нито да установи, че са налице предпоставките на чл. 143 от ЗДвП, респ. чл. 18 и чл. 18а от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., нито може да направи извод, че МПС действително ще престане да се движи по пътищата. В този смисъл е и Решение № 15915 от 21.12.2017 г. на ВАС по адм. д. № 13865/2016 г.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. П., ЕГН [ЕГН], срещу писмо с рег. № 433200-ПВ36/10.01.2022 г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: